

„Noh, kas saab warsti?“ hüüdis ta.

Kroonprints teadis, et wastupanemine ei aidanud, wõttis wile ja astus ühe puldi juurde, mille pääle Papusch sügawasti kummardades noodid pani.

Tüft algas. Braegu kirjeldatud piinliku wähejuba-
mise pärast ei tahtnud seistonna pääl lasuw tõsidus
niipea lauda. Alles siis, kui pörsafese mäge piitsumine
algas, hakkas tõsidus kaduma, kuni leegi enam tõsiselt
ei suutnud jääda. Kuningas pidas naeru pärast otse
lõhtu kinni, niisama teised kuulajad, isegi kroonprints pidi
mängus wähe wabet pidama, et teistega laasa naerda.
Viimaks naeris Quanzgi, Papuschi suurem wastane.
Niisugust naeru ei olnud nendes ruumides weel enne
kuuldudgi.

Pärast tüki lõppu astus kuningas kapellmeistri juurde.

„Sa oled mulle suurt rõõmu teinud,“ sõnas ta Pa-
puschile lätt andes. „Selle weerand tunni jooksul olen
lõil mured ära unustanud. Palu minu käest midagi.“

„Oh majesteed,“ togeles Papusch, „mitte mina ei
ole seda komponerinud, waid sääl minu wäimees
Grundmann“

„Sa,“ hüüdis kroonprints, „see mees on midagi wäärt“
„Ma arwan ta,“ tähendas kuningas ja pööras end
sis Grundmanni poole: „Tule homme minu juurde ja
ütle, mis sa soovid.“

Kroonprints aga tõmbas Papuschi kõrwale.

„Sina oled mu ära wõitnud ja seda oli mulle tar-
wis. Tulewane Preissi kuningas ei tohi mitte upsafas
olla, see olgu mulle õpetusets.“

Ta niifutas pääd ja Papusch lahkus. Kõssi ees
aga langes ta Grundmannile laela.

„Bagona mees!“ hüüdis ta. „Oled asja tõesti
joonde ajanud. Noh, tule nüüd kodu Leeni juurde laasa
ja teie, teised, lah; täna peate õlut saama.“

Leeni õnne wõib ju arvata.

Järgmisel hommikul läks Grundmann kuningas juurde
ja sai lohe ette lastud.

„Noh, oled nüüd oma soowi üle järele mõtelnud?“
küsis kuningas.

„Ma soowin ainult seda, et majesteed minu wastu
lahke oleks.“

„Muidugi, iseäranis aga, kui weel teisi niisugusid
tähta komponeerid, kui see kontsert on. Et sul seks lusti
oleks, nimetan sind sellega oma duetomponistiks ja määran
sulle aastapalga 200 taalrid, pääle selle saab weel
sitamaalse palga.“

Isenesest mõista, ei olnud nüüd Papuschel enam
midagi tütre ja Grundmanni ühenduse wastu ütelda:
pulmad järgnesiwad warsti.

Kuningas jäi oma duetomponisti wastu alati lah-
kelt; pärast kuningas surma lahkus ta aga ametist ja pöö-
jandas omale kogutud lopitatest pisutese kaupluse. Papa
Papusch asus tema juurde elama ja õpetas tütre poegi
muusikas. Kui ta hääs tujus oli, jutustas ta ka ülewäl
leiswat „seakontserdi“ lugu.